

ministrationsen af de øvrige ordninger. Dette kan ske på basis af bl.a. drøftelserne i det rådgivende udvalg, hvoraf Landbrugsministeriet og Friluftsrådet er medlemmer.

6. Den hidtidige administration af lov 230

Lov 230 af 7. juni 1972 om erhvervelser af fast ejendom til fritidsformål har været i kraft i godt 16 år.

Gennem årene er der erhvervet godt 600 ejendomme med et samlet areal på ca. 15.000 ha. Den samlede udgift hertil har andraget godt 325 mio. kr.

Den årlige bevilling, der på finansloven er afsat til realisering af lov 230's formål, har de senere år andraget 27 mio. kr.

Det kan konstateres, at loven inden for de bevilingsmæssige rammer der har været til rådighed, har opfyldt sit formål: aktivt at medvirke til, at befolkningen tilbydes mange vidt forskellige natur- og friluftoplevelser. Dette sigte bør videreføres som et vigtigt delelement i den nye lov.

Ved afgørelsen af, om et erhvervelsesforslag skulle gennemføres, har følgende kriterier været lagt og vil blive lagt til grund:

- 1) erhvervelsen skal have national eller væsentlig regional betydning,
- 2) erhvervelsen må ske i overensstemmelse med region- og fredningsplanarbejdet i det pågældende område,
- 3) erhvervelsen skal komme en bred kreds af befolkningen til gode, enten direkte eller indirekte gennem beskyttelsen af fredningsmæssige værdier,
- 4) erhvervelsen bør, bortset fra hvor særlige omstændigheder foreligger, ikke omfatte fredede eller på anden måde beskyttede ejendomme, medmindre nødvendig drift og pleje af ejendommen betinger at staten overtager den,
- 5) erhvervelse bør ikke ske, hvor formålet med erhvervelsen lige så godt eller bedre vil kunne opnås ved fredning og
- 6) erhvervelsen bør ske i områder med en samlet erhvervelse- eller fredningspolitik eller i tilknytning til anden statsejendom.

Ved administrationen af loven har Miljøministeriet kunnet støtte sig på rådgivende udtalelser fra Erhvervelsesudvalget, som rummer repræsentanter for Finansministeriet, Landbrugsministeriet, Amsrådsforeningen i Danmark, Miljøministeriets departement samt Planstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen. I november 1986 udvidedes udvalget med repræsentanter for Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet.

I sager om erhvervelse af fast ejendom indhentes udtalelser fra Statsskattedirektoratet om pris og øvrige handelsvilkår. Hvis vilkårene falder inden for di-

rektoratets skøn, kan erhvervelsen gennemføres med Finansministeriets tilslutning.

Hvis der i Erhvervelsesudvalget ikke har været enighed om et erhvervelsesforslag, er sagen af Finansministeriet krævet forelagt for Finansudvalget.

Skov- og Naturstyrelsen (tidligere Fredningsstyrelsen) har varetaget formandskabet for udvalget, i den periode hvor loven har været administreret af Miljøministeriet.

Ved administrationen af loven har Miljøministeriet desuden støttet sig på de regionale fredningsmyndigheders holdning til de enkelte erhvervelsesforslag. Dette samarbejde forudsættes videreført og udvidet for så vidt angår forslag om tilskud til større naturbevarelses- og genopretningsprojekter.

Rammerne for samarbejdet mellem de regionale fredningsmyndigheder og Miljøministeriet om ejendoms erhvervelser er efter en konference herom mellem amtsrådene/Hovedstadsrådet og Miljøministeriet fastlagt i et notat (»Middelfartpapiret, juli 1986«). Ifølge dette notat drøftes forslag til erhvervelser mellem den regionale fredningsmyndighed og det pågældende statsskovdistrikt for at få erhvervelserne belyst så grundigt som muligt, herunder formålet med erhvervelserne og hovedretningslinjerne for den fremtidige drift. Herefter sendes forslagene til Skov- og Naturstyrelsen.

Miljøministeriets ejendomme administreres af statsskovdistrikterne. Overførsel af administrationen af en ejendom til en anden myndighed, f.eks. et amtsråd, herunder de økonomiske byrder, der er forbundet hermed, vil kunne aftales med bevarelse af ejendomsretten i Miljøministeriet. Det vil formentlig i visse tilfælde være hensigtsmæssigt, at der aftales en sådan overførsel. Det vil typisk dreje sig om enlignende støttepunkter for friluftslivet og egentlige aktivitetsbetingede projekter. Andre forhold kan gøre det hensigtsmæssigt, at arealer forvaltes af en anden myndighed. En tilsvarende overførsel af arealer fra andre myndigheder til Miljøministeriet kan ligeledes komme på tale.

Selv om lov 230 rummer mulighed for ydelse af lån til ejendoms erhvervelser, har der ikke i nævneværdigt omfang været ansøgt herom. Årsagen hertil har bl.a. været, at forrentningsvilkårene ikke har været attraktive i forhold til det private lånemarked, og – i de senere år – at aktiviteter finansieret af lån ikke har været holdt uden for de regionale myndigheders aktivitetsrammer.

Selv om lov 230 ligeledes rummer en ekspropriationsmulighed – samt en mulighed for pålæggelse af forkøbsret – har denne ekspropriationshjemmel aldrig været anvendt. Der er endvidere kun i få tilfælde pålagt forkøbsret på ejendomme.